

Oamk Journal

Oulun ammattikorkeakoulun julkaisuja

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne. Rinnakkaistallenne saattaa erota alkuperäisestä sivutukseltaan ja painoasultaan.

This is an electronic reprint of the original article. This version may differ from the original in pagination and typographic detail.

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä/Please cite the original version:

Laitinen, J. 2021. Vanhassa pitäytyminen ei ole kestävä ratkaisu. Oamk Journal 36/2021. <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2021082644439>

Vanhassa pitäytyminen ei ole kestävä ratkaisu

26.8.2021 - Laitinen Jyrki

Digipedagogiikka on nostettu Oulun ammattikorkeakoulussa keskeiseksi kehittämisen kohteeksi. Oamkissa vietetään parhaillaan [digipedagogiikan teemavuotta](#), jonka aikana luodaan valmiuksia muutoksen kohtaamiseen. Digipeda-kolumnisarjan aloittaa kirjoituksellaan Oamkin vararehtori Jyrki Laitinen.

Koronapandemian aikana olemme joutuneet nopeasti omaksumaan uusia työskentely- ja opiskelutapoja, jotka ovat perustuneet digitaalisten ratkaisujen hyödyntämiseen. Vaikka yhteiskunnat ovat vähitellen purkamassa pandemian vuoksi asetettuja rajoituksia, nyt opitulla on pysyviä vaikutuksia. Erityisen suuri murros tällä vuosikymmenellä nähdään – koronasta riippumatta – korkeakoulutuksessa. Miksi?

Suorituskykynsä ja käytettävyytensä puolesta joustavan toiminnan mahdollistavat teknologiset ratkaisut, kuten langattomat verkot, alustatalous, tekoäly sekä

virtuaalinen ja lisätty todellisuus, vauhdittavat koulutusta loikkaamaan aivan uudelle tasolle. Samalla yhä useampi tottuu, ja on osittain jo tottunut, työskentelemään uudentlaisilla tavoilla.

Nopeasti muuttuvan työelämän seurauksena aiempaa heterogeenisempi joukko haluaa kehittää ja täydentää osaamistaan korkeakouluissa tai kouluttautua uusille aloille. Samalla työelämässä tapahtuu yhä enemmän tunnistettua ja tunnustettua korkeakoulutasoista oppimista. Tämä lisää sekä ajasta ja paikasta riippumattoman koulutustarjonnan kysyntää että uudentlaisia tapoja kuvata ja todentaa oppimista.

Kolmas keskeinen muutosvoima on korkeakoulujen kilpailu opiskelijoista ja taloudellisista resursseista, myös kansainvälisesti. Tämä näkyy niin koulujen yhdessä kuin jokaisen erikseen kehittäminä laadukkaina ja joustavina verkon yli tarjottavina opintojaksoina tai opintokokonaisuuksina. Ohjausta ja arviointeja toteutetaan monelta osin hyödyntäen tekoälyä. Opiskelijat suorittavat sähköisiä osaamismerkkejä, jotka säilyvät heidän digitaalisessa osaamisportfoliossaan. Kansainvälistä tarjontaa on jo paljon (muun muassa Edx- ja Coursera-alustoilla), mutta sen hyödyntäminen on vasta alussa.

OECD:n tuoreessa koulutuksen digitalisaatiota käsittelevässä katsauksessa [OECD Digital Education Outlook 2021](#) todetaan, että aiemmat teknologian mahdollistamat koulutuksen kehitysaskleet ovat lähinnä tukeneet perinteisiä pedagogisia menetelmiä ja tapoja toteuttaa koulutusta. Nykyinen kehitys sen sijaan johtaa väistämättä koulutuksen systeemiseen muutokseen vaikuttaen samanaikaisesti rakenteisiin, koulutuksen toteutustapoihin ja näiden vuorovaikutukseen.

Kaiken läpileikkaava muutos on poikkeuksellinen haaste koulutusorganisaatioille. Korkeakoulujen on määriteltävä profiilinsa ja löydettävä sen mukainen paikkansa korkeakoulukentässä. Jokaisen ei kannata tehdä kaikkea itse, mikä tarkoittaa paitsi jostakin luopumista myös uudentlaista yhteistyötä.

Opiskelijoille muutos näkyy niin, että opintotarjonta laajenee ja opintoja on mahdollista räätälöidä aiempaa enemmän opiskelijakohtaisesti. Tämä edellyttää uudentlaisia tutkintorakenteita ja opetussuunnitelmia mutta myös valintoihin

liittyvän ohjauksen kehittämistä. Etenkin nuorille korkeakouluopiskelijoille laaja valinnanvapaus ilman riittävää tukea voi olla haastavaa.

Opettajien rooli painottuu luennoinnin ja perussubstanssin opettamisen sijaan oppimisen ja opintojen ohjaukseen, ongelmien ratkaisun tukemiseen ja – kuten aiemmin – opetuksen suunnitteluun. Kampukset muuttuvat opetustiloista oppimis- ja verkostoitumisympäristöiksi, joissa yhtenä keskeisenä tavoitteena on kartuttaa opiskelijan sosiaalista pääomaa.

Edellä kuvattua kohti voidaan mennä joko hallitusti tai ajelehtien. Vanhassa pitäytyminen ei ole kestävä ratkaisu yksilöiden, yksittäisten korkeakoulujen tai korkeakoulujärjestelmän kannalta. Muutos vaatii yhteistä visiota ja laajaa sitoutumista siihen. Korkeakoulut ovatkin luoneet kansallisen vision oppimisen digitaalisesta ympäristöstä vuonna 2030. Yhteistä tavoitetta ja tiekarttaa toteuttaa [Digivisio 2030 -hanke](#), jossa luodaan korkeakouluille digitaalinen palvelualusta. Tämä mahdollistaa digitaalisten palveluiden yhteensopivuuden korkeakoulujen välillä, tarjoaa yhtenäisen alustan opetustarjonnalle sekä tukee opintojen edistymistä, opiskelijoiden hyvinvointia ja osaamisen hyödynnettävyyttä opintojen jälkeen.

Jyrki Laitinen

Jyrki Laitinen (kuva: Antti J. Leinonen)

Kirjoittaja on Oulun ammattikorkeakoulun koulutuksesta vastaava vararehtori ja Suomen kaikkien korkeakoulujen yhteisen Digivisio 2030 -hankkeen ohjausryhmän jäsen.

Kolumnisarjan seuraava kirjoittaja on tietotekniikan lehtori Jukka Kurttila, joka vastaa digipedagogiikan kehitystyön koordinoinnista Oamkissa.

METATIEDOT

Tyyppi: Kolumni

Julkaisija: Oulun ammattikorkeakoulu

Julkaisunumero: 36/2021

Julkaisuvuosi: 2021

Tekijätiedot: Laitinen Jyrki

Oikeudet: CC BY-SA 4.0

Kieli: suomi

Pysyvä osoite: <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2021082644439>

Tiivistelmä: Digipedagogiikka on nostettu Oulun ammattikorkeakoulussa keskeiseksi kehittämisen kohteeksi. Oamkissa vietetään parhaillaan digipedagogiikan teemavuotta, jonka aikana luodaan valmiuksia muutoksen kohtaamiseen. Digipeda-kolumnisarjan aloittaa kirjoituksellaan Oamkin vararehtori Jyrki Laitinen.